

[Ivar Nørgaard.]

ver bankerne andre fordele, men sådan at man gennemfører effektivt indgreb over for de store profitter og de alt for høje administrations- og lønomkostninger inden for bankvæsenet.

Formanden: Jeg skal her afbryde forhandlingen og udsætte mødet. Det genoptages i dag kl. 13.

Mødet udsat kl. 12.04.

Mødet genoptaget kl. 13.

Forhandlingen genoptoges.

Økonomiministeren (Nyboe Andersen): Jeg sluttede mit indlæg i formiddags med at sige, at det er forståeligt, at det kan være svært for den enkelte borger at se sammenhængen mellem hans egne økonomiske vilkår og sådanne fjerne begreber som betalingsbalance og valutastilling. Jeg vil gerne sige, at en sådan forstående holdning er det unægtelig mere svært at indtage, når ordføreren for vort største parti i sin tale under debatten i dag faktisk overhovedet ikke berørte denne sammenhæng. Det kan kun skyldes et bevidst ønske om at holde den alvorlige og besværlige baggrund for den politik, som regeringen fører, uden for debatten, så man alene kan fremstille situationen, som om det er af mangel på god vilje, at regeringen ikke vil sætte skatterne ned, men absolut vil plage befolkningen med et stort kasseoverskud. Jeg må måske tilføje, at heller ikke i hr. J. O. Krag's kronik i Berlingske Tidende i dag synes jeg der er ret mange ord at finde om betalingsbalancen, til trods for at vi dog mindes, at hr. J. O. Krag så sent som i september var så bekymret over handelsbalancens udvikling, at

han dengang ønskede folketingset indkaldt i utide.

Jeg må på ny minde om, at underskuddet på betalingsbalancen i 1969 formentlig vil vise sig at have været omkring 3.000 mill. kr. Det er et væsentlig større tal, end vi ventede sidste forår, og det må da være langt større end det tal, som oppositionen på daværende tidspunkt ventede i betragtning af den modstand, som man dengang viste mod regeringens forslag til en vis stramning.

Endvidere vil jeg gerne påpege, at vel er det lykkedes at få finansieret dette store underskud i 1969 med en moderat reduktion af valutareserven, men man kan ikke heraf slutte, at det samme kan gøres, hvis underskuddet i 1970 én gang til bliver af en lignende størrelse. Vi må erkende, at mulighederne for optagelse af lån i udlandet stadig bliver strammere. Vi må erkende, at det rentefald, som vi længe har ventet, stadig lader vente på sig; det er endnu ikke slået igennem. Vi ved endvidere, at bliver det nødvendigt i større omfang at trække på vore kreditmuligheder hos Den internationale Valutafond, så må vi regne med, som nationalbankdirektør Hoffmeyer gjorde 21 mands udvalget opmærksom på, at der vil blive stillet sådanne betingelser vedrørende vor økonomiske politik, som der bl. a. blev stillet til Storbritannien i en vanskelig betalingsbalancesituation.

Hvad var nu hr. Anker Jørgensens råd til regeringen i denne efter min mening alvorlige situation i vor balance over for udlandet? Hr. Anker Jørgensens råd var, at vi snarere burde lempe finanspolitikken end stramme den, og det råd byggede hr. Anker Jørgensen på oplysninger i en leder i dagbladet Børsen for i går, som refererer til, at økonomiske vismænd i visse andre lande, navnlig i USA, har givet deres regeringer et råd om, at nu var der så megen dæmpning i den økonomiske konjunktur, at nu burde man stimulere udviklingen i stedet for at stramme den. Jeg må sige, at det havde været mere interessant, mere relevant, mere